

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/132/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717212405
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7717212405.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobkyne R. V., C.. N., W.. X.X.XXXX, Y., A. XXX/X, zast. Ing. Milošom Šubákom, nar. 1.6.1963, Michalovce, Topolianska 2829/174, proti žalovanej MINIHOTOVOSTĚ, a.s., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 852 453, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovanej proti rozsudku 5Csp/168/2017-145 zo 4.12.2017 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie podľa zák. č. 129/2010 Z. z., a to zo zmluvy o úvere bez čísla uzatvorenej 23.10.2013 sumu 14,- eur, zo zmluvy o úvere bez čísla uzatvorenej 13.11.2013 sumu 142,- eur, zo zmluvy o úvere bez čísla uzatvorenej 23.1.2014 sumu 1 600,- eur, zo zmluvy o úvere č. XXXXXX uzatvorenej 26.5.2015 sumu 100,- eur, zo zmluvy o úvere č. XXXXXX uzatvorenej 22.7.2015 sumu 1 000,- eur, zo zmluvy o úvere č. XXXXXX uzatvorenej 26.5.2016 sumu 300,- eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, II. čo sa týka ďalších výrokov uvedených v žalobnom návrhu, ako aj v úprave žalobného návrhu, teda vyslovenia neplatnosti uvedených zmlúv ako aj určenia, že tieto úverové zmluvy sú bez poplatkov zastavuje, III. náhradu trov konania sporovým stranám nepriznáva.

2. V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala a ako ju skutkovo a právne odôvodnila. Konštatoval, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril, že žaloba mu bola doručená spolu s výzvou na vyjadrenie a poučením 2.10.2017, že lehota na vyjadrenie bola súdom stanovená 10 dní a že žalovaný sa k žalobe nevyjadril ani potom ako mu bolo 8.11.2017 doručené predvolanie na pojednávanie na 4.12.2017. Uviedol, aké dokazovanie vo veci vykonal a citujúc § 1 ods.1,2,3 písm. l), § 2 písm. c), § 24 ods.1 zák. č. 129/2010 Z. z., § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a) zák. č. 266/2005 Z. z., § 3 ods.1, § 39, § 41, § 52 ods.1,3,4, § 54 ods.1,2, § 451 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, § 137 písm. c) CSP a ustálil skutkový a právny záver. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba žalobkyne, čo sa týka vydania bezdôvodného obohatenia v celkovej sume 3 156,- eur je dôvodná. Uvedenú sumu zaplatila z titulu uzavretých zmlúv o úvere ako odplatu za poskytnutý úver. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že predmetné zmluvy o úvere nie sú spotrebiteľskými úvermi, keďže ide o úvery poskytnuté na dobu kratšiu ako tri mesiace, a to s poukazom na § 1 ods.3 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný ako veriteľ má postavenie tzv. iného veriteľa podľa § 2 písm. c) a s poukazom na § 24 ods.1 zák. sa na predmetnú zmluvu vzťahujú taxatívne vymenované ustanovenia tohto zákona (na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom sa vzťahujú § 1 ods.2 druhá veta, § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods.1,2,9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 tohto zák.). Strany sporu v podstate uzavreli zmluvy podľa zák. č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože

pri jej uzatváraní konal žalovaný v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalobkyňa, ktorá je fyzickou osobou nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto je v tomto prípade potrebné aplikovať aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa popri ostatných právnych predpisoch, napr. zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd právny vzťah medzi stranami sporu posúdil ako úverové zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, i keď za poskytnutie peňažných prostriedkov medzi stranami sporu bola dohodnutá odplata nie vo forme úrokov, ale vyjadrená pevnou sumou, ktorá podľa názoru súdu je zámerne vyjadrená pevným poplatkom a nie percentuálne. Napriek tomu, že veriteľ obišiel túto jeho povinnosť a nevyjadril odplatu vo forme úroku je zrejmé, že dohodnuté odplaty v jednotlivých zmluvách o úvere sú neprimerane vysoké a sú v rozpore s dobrými mravmi, čo vystihuje aj neprimerane vysoká ročná percentuálna miera nákladov pri jednotlivých zmluvách, ktorá sa pohybuje v rozpätí od 2430,96 % po 2805,81 %. Odplatu v takto vyjadrenej výške, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi považoval za absolútne neplatné zmluvné dojednanie podľa § 39 Občianskeho zákonníka, z takéhoto absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu dotknutému účastníkovi právneho úkonu vzniknúť žiadne práva, či povinnosti. Keďže súd považoval zmluvy v čase dojednanej odplaty za neplatné, nakoľko sa priečia dobrým mravom, tak potom má aj žalobkyňa právo na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Je nesporné, že žalobkyňi titulom vyššie uvedených šiestich zmlúv o úvere bola poskytnutá celková suma 1 700,- eur a žalovanému ako veriteľovi zaplatila celkovo sumu 4 856,- eur. Keďže žalobkyňa zaplatila na úvere podstatne viac ako jej poskytol žalovaný, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 3 156,- eur, ktoré predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutými úvermi a plnením zo strany žalobkyne. Keďže žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu na pojednávaní 4.12.2017 zobrala svoj návrh čiastočne späť, a to výroku, ktorým sa domáhala vyslovenia neplatnosti uvedených zmlúv ako aj určenia, že tieto úverové zmluvy sú bez poplatkov súd podľa § 145 ods.2 CSP konanie v tejto časti zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP tak, že ich náhradu nepriznal žiadnej sporovej strane, lebo úspešná žalobkyňa si náhradu trov konania neuplatnila a tejto ani žiadne trovy nevznikli a neúspešnému žalovanému náhrada trov konania nepatrí.

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný v celom rozsahu z nasledovných dôvodov: V konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods.1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku tým, že súd prvého stupňa rozsudok nedostatočne odôvodnil, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym a napokon skutkovým zisteniam rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. I. Námetka premlčania - Citoval znenie § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka a má za to, že námetka premlčania predstavuje spravidla efektívny postup - obranu povinnej osoby proti hrozbe, že až po neúmerne dlhej dobe si veriteľ uplatní svoje právo; na druhej strane možnosť tejto námietky donucuje (vedie) veriteľa k včasnému vykonaniu svojho práva. Ide tu o predvídané právne postupy účastníkov záväzkových právnych vzťahov, ktoré zodpovedajú účelu premlčania. Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje právo v stanovenej premlčacej dobe - teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynútiteľnosť uplatneného práva. Tento inštitút poskytuje východisko, ako predísť, resp. riešiť situácie, kedy až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa a tak sa vznáša do záväzkových právnych vzťahov účastníkov právna neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas (bez obmedzenia doby) úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo *vigilantibus iura scripta sunt* (že zákony sú písané pre bdelych, teda pre tých, ktorí o svoje práva dbajú; alebo inak povedané, že právo patrí bdelym). Vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobca v zmysle ustanovení OZ môže domáhať v subjektívnej (dvojtročnej) lehote alebo objektívnej (trojtročnej) lehote. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Žalobca uplatnil svoj nárok až 6.7.2017, čo nie je sporné. Poukázal na skutočnosť že nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXX z 21.10.2013 je premlčaný v subjektívnej premlčacej v celom rozsahu. Požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXX z 21.10.2013 sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu 4.11.2015. Má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť od 4.11.2013 (uhradením splátky 114 eur), vzhľadom k skutočnosti že od 4.11.2013 (uhradením istiny 100 eur) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhradil sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Pričom všetky splátky po uhradení istiny sú rovnako premlčané, v subjektívnej premlčacej lehote. Dôkaz: Prehľad splátok k zmluve o úvere č. XXXXXX z 21.10.2013. Poukázal na skutočnosť, že nárok žalobcu zo zmluvy o

úvere č. XXXXXX zo 13.11.2013 je premlčaný v subjektívnej premlčacej v celom rozsahu. Požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXX zo 13.11.2013 sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu 22.1.2016. Má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť od 22.1.2014 (uhradením splátky 257 eur), vzhľadom k skutočnosti že od 22.1.2014 (uhradením istiny 200 eur) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko mu uhradil sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Pričom všetky splátky po uhradení istiny sú rovnako premlčané v subjektívnej premlčacej lehote. Dôkaz: Prehľad splátok k zmluve o úvere č. XXXXXX zo 13.11.2013. Poukázal na skutočnosť, že nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXX zo 23.1.2014 je premlčaný v subjektívnej premlčacej v celom rozsahu. Požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXX z 23.1.2014 sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu 18.4.2017. Má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť od 18.4.2015 (uhradením splátky 450 eur), vzhľadom k skutočnosti že od 18.4.2015 (uhradením istiny 350 eur) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhradil sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Pričom všetky splátky po uhradení istiny sú rovnako premlčané v subjektívnej premlčacej lehote. Dôkaz: Prehľad splátok k zmluve o úvere č. XXXXXX z 23.1.2014. Poukázal na skutočnosť, že nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXX z 26.5.2015 je premlčaný v subjektívnej premlčacej v celom rozsahu. Požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXX z 26.5.2015 sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu 24.6.2017. Má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť od 24.6.2015 (uhradením splátky 450 eur), vzhľadom k skutočnosti, že od 24.6.2015 (uhradením istiny 350 eur) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko mu uhradil sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Pričom všetky splátky po uhradení istiny sú rovnako premlčané v subjektívnej premlčacej lehote. Dôkaz: Prehľad splátok k zmluve o úvere č. 466813 z 26.5.2015. Premlčanie subjektívnej lehoty je možné odôvodniť presne tak ako to vo svojom rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 17Co/372/2015 uviedol Krajský súd v Trenčíne, 27.4.2016. Svoje rozhodnutie oprel o vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny. Ďalej citoval znenie § 107 ods.1 O. z., § 2 zák. č. 1/1993 Z. a uviedol, že vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadou neznalosť práva neospravedlňuje. Znalosť práva sa u jeho adresátov nevyvrátiteľne predpokladá a inak tomu ani nemôže byť ani v prípade posudzovania jeho znalostí ako východiska pre vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Za okamih vzniku skutočnej o obsahu práva je potrebné považovať deň účinnosti právneho predpisu. Vedomosť o tom, že zmluva neobsahuje požadované údaje je potrebné na strane žalobcu viazať k okamihu podpisu zmluvy. Podpis predstavuje prejav súhlasu s písomným právnym úkonom. Ako prejav súhlasu logicky zahŕňa aj prejav znalostí obsahu. O určení zmluvy za neplatnú resp. o bezúročnej a bez poplatkovej úverovej zmluvy vzhľadom na nevyvrátiteľnú právnu domnienku znalosti právnych predpisov mal žalovaný podľa § 2 zák. č. 1/1993 Z. z. vedomosť už pri podpise zmluvy o úvere, rovnako mal vedomosť už pri podpise úverovej zmluvy o tom, kto je veriteľom zo zmluvy o tom, komu a kedy jednotlivé splátky úveru spláca. Žalobca od svojho právneho získal iba o právnom posúdení veci, čo však nemožno stotožniť s dozvedením sa o rozhodujúcich skutkových okolnostiach pre účely zistenia vzniku bezdôvodného obohatenia. Na základe tejto skutočnosti začala plynúť subjektívna lehota zaplatením príslušnej splátky úveru nad rámec zákonom ustanovenej povinnosti (Okresný súd Bratislava I, sp. zn. 7C195/2012 z 30.6.2016) Tým, že splátky úveru uhradza sám dlžník jemu uznannej výške možné úsudok v okamihu platenia sumy zodpovedajúcej istiny urobiť na základe jednoduchého matematického výpočtu. Preto sa musí dlžník dozvedieť o tom, že platí veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny súčasne s okamihom, kedy uhradí splátku, ktorou poskytnutú istinu prvýkrát preplatí. Vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúce v platbách na úroky a poplatky úveru, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov v dôsledku sankcie zakotvanej právnej úprave spotrebiteľských úverov, vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny (KS Trenčín, sp. zn. 5Co/351/2016 z 17.5.2017) Poukázal aj na Rozsudok Súdneho dvora z 12.1.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz - Picasso a ďalší v. OHIM, z ktorého citoval. III. Poukázal na skutočnosť, že časť finančných prostriedkov zo zmluvy o úvere č. 469751 z 22.7.2015 a zmluvy o úvere č. 489220 z 26.5.2016 predstavujú platby za posun splátkového kalendára a v prípade určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov má za to, že poplatok za predĺženie splátkového kalendára nemožno podriaďiť pod bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a teda sumy za predĺženie splátkového kalendára nemožno subsumovať pod vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že v dôsledku neplnenia zmluvných povinností ho požiadal žalobca o možnosť predĺženia splatnosti pôžičky. Predĺženie splatnosti je spoplatnené jednotnou sumou vo výške 100 eur. Na základe žalobcovho slobodného prejavu vôle pristúpil k tejto možnosti a dobrovoľne uhradil poplatok vo výške 100 eur, pričom k tomu nebol žiadnym spôsobom nútený a ani zo zmluvného

vzťahu, t.j. zo zmluvy o úvere takéto poplatky nevyplývajú, nie sú v nej stanovené. V prípade určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov sa takéto určenie vzťahuje na zmluvný úrok, odplatu, resp. administratívne náklady, akékoľvek ďalšie poplatky ako poplatok za zaslanie upomienok a pod.. K poplatku za predĺženie splátkového kalendára uviedol, že Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zverejnila zoznam poplatkov, ktoré sa do výpočtu RPMN nezahŕňajú. Medzi tieto poplatky boli zahrnuté poplatky za zmenu zmluvných podmienok na žiadosť klienta, poplatky za nedočerpanie poskytnutého úveru, poplatky za navýšenie úveru, poplatky za expresné spracovanie úveru, poplatky za prevod peňažných prostriedkov súvisiacich so splácaním úveru, poplatky za nepovinné poistenie k úveru, poplatky a sankcie v prípade neplatenia alebo omeškania úveru, notárske poplatky, ktoré vzniknú veriteľovi a z toho dôvodu poplatok za expresné spracovanie úveru neprestavuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť do výpočtu RPMN sa zahŕňajú všetky zmluvné úroky a poplatky a contrario vyplýva, že poplatok za predĺženie splátkového kalendára, ktorý predstavuje poplatok za zmenu zmluvných podmienok na žiadosť klienta sa nezahŕňa do výpočtu RPMN, nakoľko pri uzatvorení zmluvy veriteľ netuší, koľko kedy bude chcieť klient zmeniť, resp., predĺžiť dobu splácania, preto nemožno zahrnúť poplatok za predĺženie splátkového kalendára do výpočtu RPMN. A ak RPMN zahŕňa všetky úroky a poplatky, v prípade určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov budú práve úroky a poplatky, ktoré sú zahrnuté do RPMN sankciované (v prípade nesplnenia obligatórnych náležitostí podľa zák. č. 129/2010 Z. z.) neplatnosťou. Uviedol, že žalobca požiadal o predĺženie/odloženie splatnosti zmluvy o úvere č. 469751 zo 22.7.2015 celkovo 9 krát na základe toho celkovo zaplatil 900 eur pričom táto suma vychádzala z požiadavky žalobcu (poplatok za zmenu zmluvných podmienok na žiadosť klienta), nijakým spôsobom ju nenamietal a riadne sumu uhradili. Vzhľadom k uvedenému sa netýka suma 900 Eur ako úhrada ktorá sa pripisuje k zmluve o úvere ale predmetnými platbami sa hradili žiadosti a predĺženie splatnosti pôžičky. Rovnako sa predĺženie splatnosti pôžičky hradili aj pri zmluve o úvere č. XXXXXX z 26.5.2016 kde žalobca požiadal celkovo 2 krát o predĺženie splatnosti pôžičky teda celkovo zaplatil sa posun splátkového sumu 200 eur. Na základe uvedeného suma 900 eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXX z 22.7.2015 sa nevzťahuje na bezúročnosť a bezpoplatkovosť a teda vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1000 Eur z predmetnej zmluvy je nedôvodné, nakoľko žalobca uhradil poplatky a úroky z predmetnej zmluvy nad istinu v celkovej výške 100 eur a nie 1000 eur. Dôkaz: Prehľad splátok k zmluve o úvere č. XXXXXX z 22.7.2015. Suma vo výške 200 eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXX z 26.5.2016 sa nevzťahuje na bezúročnosť a bezpoplatkovosť a teda vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 300 eur z predmetnej zmluvy je nedôvodné, nakoľko žalobca uhradil poplatky a úroky z predmetnej zmluvy nad istinu v celkovej výške 100 eur a nie 300 eur. Dôkaz: Prehľad splátok k zmluve o úvere č. XXXXXX z 26.5.2016 III. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 391 ods.1 C.s.p. v platnom znení Rozsudok Okresného súdu Michalovce, č. k. 5Csp/168/2017 z 7.12.2017, zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalovaný žiada úhradu trov konania, ktorý mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

4.K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa (178-180), ktorá k námietke premlčania uviedla, že je spotrebiteľ bez právneho vzdelania a o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách žalovaného sa dozvedela, až potom, ako si preštudovala list z Ministerstva spravodlivosti SR, v ktorom odbor na ochranu spotrebiteľa posúdil zmluvy so spoločnosťou MINIHOTOVOSŤ, s.r.o. ako neplatné. List vydalo Ministerstvo spravodlivosti SR 3.7.2017. Týmto dôkazom preukázala, kedy sa dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Od toho dňa začala plynúť premlčacia doba. Podotkla, že žalovaný v minulosti opakovane používal nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Takéto konanie nemožno nazvať inak ako nekalým, úmyselne poškodzujúcim spotrebiteľa. Podľa § 24 zák. č.129/2010 Z.z. sa však na tieto úvery vzťahujú § 2,3 a 4, §6 až 8, § 9 ods.1,2,9 a 10, § 11,12,14,16,17,19,23, a 25 tohto paragrafu. Zmluvy obsahujú neprijateľné podmienky, ktoré považuje za podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, napr.: odplata - neprimerane vysoká ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) a úroková sadzba sú v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Nitra z 1.2.2017, sp. zn. 14C/391/2016, z ktorého citovala. Rozhodcovská zmluva - poukázala na rozsudok Okresného súdu Prešov z 19.3.2015, č.k. 7C/180/2014, Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo 20.10.2015, sp. zn. 7C/290/2014 - poplatok za predĺženie zmluvy, ktorý bol vylákaný od spotrebiteľa nezákonným spôsobom, prostredníctvom výhražných SMS správ, či telefonátov, je absolútne neprijateľný v spotrebiteľských zmluvách ako to bolo aj v uvedenom prípade. Uvedené poplatky za predĺženie úverov sú preto bezdôvodným obohatením, ktorým chcel žalovaný získať majetkový prospech minimálne s nepriamym úmyslom. Ďalej citovala znenie § 3, § 39 ods.1, § 52 ods.1,3,4, § 54, § 451 ods.1,2, § 456 O. z., a o tom, že ide o spotrebiteľské zmluvy nie sú žiadne pochybnosti (§ 23a zák. č.634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS“) v znení účinnom v

čase uzavretia zmluvy. „Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.“ Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V tejto súvislosti je právne významné to, že rešpektovanie princípu, „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/9/2012). Konanie žalovaného nemožno preto hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. V zmysle § 107 ods.2 OZ (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12.12.2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co/9/2012, tiež rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 18Co/47/2016) Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s desaťročnou objektívnou premiľacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ). Myslí si, že súd prvej inštancie správne rozhodol o tom, že zmluvy v čase dojednanej odplaty boli neplatné, nakoľko sa priecia dobrým mravom a rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia. Podotkla, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril hoci mu bola žaloba doručená spolu s výzvou na vyjadrenie spolu s poučením 2.10.2017. Lehota na vyjadrenie bola súdom stanovená na 10 dní. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril ani potom ako mu bolo 8.11.2017 doručené predvolanie na pojednávanie na 4.12.2017. Na základe uvedeného poukázala na § 153 ods.1,2 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

5.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

6.Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyznenia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyznenia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods.2 CSP) ale aj § 171 ods.1 CSP alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods.1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods.2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky], nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania). Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. CSP, napr. osoba, ktorá mala byť vyslúchaná ako svedok, bola vyslúchnutá ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 204 CSP a p..

7. Žalovaný v podanom odvolaní uvádza, že rozsudok je nedostatočne odôvodnený. Tento dôvod nemožno subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod, lebo na neho sa vzťahuje odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

8. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

9. Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Uvedené tvrdenie žalovaného je nedôvodné, ide len o jeho subjektívny názor. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods.2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľný a riadne odôvodnený, teda uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

12. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

13. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne

právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

14. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

15. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

16. Podľa § 39 O. z. neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 39a neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

18. Podľa § 53b ods.1 O. z. ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

19. Podľa §1 ods.1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

20. Podľa § 2 ods.2 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na obdobie kratšie ako tri mesiace alebo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, ktorých výška nepresiahne 100 eur, je najvyššia prípustná výška odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov 30% ročne.

21. Žalovaný v podanom odvolaní namieta, že poplatok za predĺženie splátkového kalendára nemožno podriaďiť pod bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a teda sumy za predĺženie splátkového kalendára nemožno subsumovať pod vydanie bezdôvodného obohatenia.

22. Úvodom je nutné zdôrazniť, že súd posúdil uzatvorené zmluvy podľa § 39 O. z. a teda aj poplatky za predĺženie splátky úveru ako neplatný úkon, priečiaci sa dobrým mravom. Poplatok za predĺženie splatnosti úveru vo výške 100 eur mesačne, takže bez rozdielu na výšku poskytnutého úveru bol 1200 eur ročne, čo vo všetkých prípadoch presahuje zákonom prípustnú hranicu 30%. Aj tento poplatok musí byť v súlade s § 53b ods.1 O. z., teda zo sumy 350 eur maximálny poplatok môže byť ročne 105 eur. Žalovaný si len v jednom za 9 mesiacov naučtoval 900 eur. Ide o poplatok, ktorý naplnia skutkové znaky úžery a je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a jeho prijatím vznikol žalovanému bezdôvodné obohatenie.

23. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

24. Podľa § 152 CSP hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

25. Podľa § 153 ods.1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

26. Podľa § 153 ods.2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

27. Podľa § 153 ods.3 CSP ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

28. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

29. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú

procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

29.Podľa § 373 ods.4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

30.K vznesenej námietke premlčania odvolací súd uvádza, že túto žalovaný neuplatnil včas podľa § 149 CSP ako prostriedok procesnej obrany, teda v prvoinštančnom konaní. Je nutné zdôrazniť, že uplatnenie hmotnoprávnej námietky podlieha sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania (§ 153 a 154) a na námietku premlčania vznesenú prvý krát v odvolacom konaní odvolací súd nemôže prihliadať, lebo ide o novú právnu skutočnosť, na ktorú odvolací súd podľa § 373 ods. 4 CSP neprihliada.

31.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

32.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35.Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto žalobkyni bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie, uznesením ktoré vydá súdny úradník.

36.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.